

CARL F. WANDELS TALE VED GUNNAR SØRENSENS
BISÆTTELE FRA VESTRE KIRKEGÅRDS STORE KAPEL I
ÅRHUS TORSDAG DEN 6. APRIL 2006, KL. 13.30

Kære Benedicte, kære Malene og Eva-Lotte, kære familie, samt venner og bekendte af Gunnar Sørensen!

For godt 200 år siden skrev digteren Jens Baggesen (1764-1826) et ganske kort digt om forholdet mellem 'livet og døden':

”Død! Du mig forfærder ikke!
Tryk jeg vandrer Livets Vej;
Er jeg der, er du der ikke,
Og er du der, er jeg ei.”

Digtet giver udtryk for en næsten en helt moderne opfattelse af 'livet og døden' som 'komplementære' begreber, der begge er nødvendige for at forstå menneskets vilkår her på Jorden, men som dog samtidig udelukker hinanden. Ved en lejlighed som denne mødes de to begreber imidlertid i et 'Nu', og giver os anledning til at reflektere over det liv, som er afsluttet.

Gunnar nåede kun at blive 71 år og fik ikke lejlighed til fuldt ud at nyde det otium, som han i så høj grad havde fortjent. Det blev kun til 6 år, hvoraf en alt for stor del blev præget af sygdom. Han mistede tidligt sin far, men fik lov at beholde sin mor i mange år.

Efter uddannelsen som civilingeniør blev han som 27-årig gift med Benedicte og blev snart efter ansat ved CERN i Geneve, hvor han var i 2 år, indtil han i 1964 kom til Det Fysiske Institut ved Aarhus Universitet. Her kom han hurtigt i gang med at udnytte sine evner som radiokemiker i instituttets forskning.

I et succesrigt samarbejde med Torkild Andersen udviklede han en beamfoil teknik til atomare levetidsbestemmelser, som blev grundlag for hans doktorafhandling i efteråret 1973. Siden hen drejede hans interesser over mod overfladefysik, hvor især behandlingen af metaloverflader ved ionimplantation førte til resultater, som fandt tekniske anvendelser.

Gunnar var i det hele taget meget forud for sin tid gennem sin store interesse for at bringe forskningsresultater ud til erhvervslivet. Han besad netop den iværksætter ånd, som man i dagens Danmark lægger så stor vægt på! Hans faglige interesser faldt i højere grad indenfor det praktiske end indenfor det akademiske. Denne holdning indbragte ham i 1980 en hæderspris for udbygningen af samarbejdet med dansk industri. Han var medlem af Akademiet for de Tekniske Videnskaber og tog mange initiativer i forhold til erhvervslivet. Det førte ham bl.a. til at skrive en bog om stifteren af firmaet Niro Atomizer.

Hans talrige personkontakter uden for universitetet førte ham på mange rejser, som han satte pris på, og som gjorde ham kendt i vide kredse. Han var bl.a. tilknyttet EU både som konsulent og som formand for Kommissionens rådgivende komite for industriel teknologi ligesom han en tid virkede som næstformand for Statens Teknisk-Videnskabelige Forskningsråd.

Gunnar kunne have skarpe meninger - især i samfundsspørgsmål - men han var altid godmodig og var trods sin travlhed altid hjælpsomheden selv overfor sine kolleger og overfor sine studerende, som han var god til at sætte i gang med en karriere i erhvervslivet.

Gunnar satte stor pris på livet og ikke mindst på et veldækket bord. På rejserne var denne svaghed for god mad og vin ikke altid forligelig med Statens stramme Rejsecirkulære, hvilket han ofte beklagede sig over. Men selv var Gunnar generøs overfor andre! Han var uhyre stolt af sine tre søde piger, som han altid havde gaver med til ved hjemkomsten fra sine rejser.

Gunnar var et ejegodt menneske både professionelt og privat!

Som vi begyndte med et digt, vil jeg også gerne slutte med at læse et par vers af et digt skrevet for godt 100 år siden af Ludvig Holstein (1864-1943) om dette 'Nu', som skiller fortid fra fremtid:

”Det er i Dag et Vejr – et Foraarsvejr!
O, søde Vaar, saa er du atter nær!
Nu vil jeg glemme rent at det var Vinter,
Nu vil jeg gå og hente Hyacinther
Og bringe dem til en, som jeg har kær.”

PAUSE

”Hun kyssede dem alle, hver især,
Hun bragte dem til den, hun havde kær.
Min Ven, her kommer jeg med Hyacinther!
Min Ven, nu glemmer vi, at det var Vinter!
Det er i Dag et Vejr, et Foraarsvejr - !

Lad os alle rejse os op og mindes Gunnar ved et minuts stilhed!

PAUSE

Æret være Gunnar Sørensens minde!